

Parelles lingüístiques

Voluntariat per la llengua.

Les dificultats amb que es lluita per la normalització de la llengua, no cal dir-ho, són moltes. Una de elles, per vergonya nostra, és l'inconvenient amb que topen aquells qui volen aprendre la llengua i son discriminats pels catalanoparlants. Perquè és discriminar, dirigir-se a una persona en castellà en virtut de la feina que està fent o per la seva aparença física (quantes sorpreses es tenen quan no es cau en aquest error!!). Podríem seguir fent una relació de les dificultats amb que topen aquestes persones que són les que més hauríem d'encoratjar i ajudar. A nosaltres ens pot interessar guanyar catalanoparlants però, no oblidem la vessant social i el que, en general, representa pels qui aprèn la llengua, perquè estan fent un pas importantíssim cap a la seva integració i cap a la més que probable millora del seu estatus personal.

Si pretenem ajudar a superar la anòmala situació d'un país en el qual l'accés a la llengua per part dels que hi arriben és tant i tant difícil (res a veure amb les dificultats amb que es trobarien si anessin a Alemanya o a França posem per cas), un instrument dels més valuosos són les anomenades **Parelles lingüístiques**.

Transcrivim la notícia facilitada pel Consorci per la Normalització Lingüística

El programa Voluntariat per la Llengua va posar en marxa l'any passat 6.304 parelles lingüístiques, això vol dir que cada una de les 6.304 persones es va trobar un mínim de deu hores amb una altra per parlar en català i sobretot guanyar fluïdesa i vocabulari. El secretari de Política Lingüística, Bernat Joan, es va mostrar ahir molt satisfet d'aquest balanç, que representa un creixement d'un 40% respecte a les gairebé 4.500 parelles constituïdes el 2006.

Alguns elements que va destacar la directora de Planificació i Foment de Política Lingüística, Paquita Sanvicèn, són que un 9% de les persones aprenentes ja han nascut a Catalunya -"demostra que el

programa no és només per a immigrants", va indicar- i també que un 47% dels estrangers són originaris d'Amèrica del Sud, fet que trenca un altre tòpic, que és que els nous castellanoparlants no s'interessen pel català.

Tant entre els aprenents com entre els voluntaris hi ha majoria de dones (73%), i la franja d'edat se situa sobretot entre 30 i 50 anys, tot i que entre els voluntaris és una mica més elevada i n'hi ha molts que arriben als 65. Sanvicèn va indicar, a més, que, si al principi el camí més habitual per constituir una parella lingüística era haver participat en cursos de català, actualment un de cada quatre ja hi arriba per altres vies, i això vol dir que el programa té un ressò important i s'ha popularitzat.

La previsió amb què treballa la secretaria és que aquest any es dupliquin les parelles formades el 2006 i que s'arribi gairebé a 9.000.

Albert Puiq, veí de Cornellà, fa cinc anys que fa de voluntari i pensa repetir. "No és un intercanvi només de qüestions lingüístiques, sinó que acabés fent també créixer el coneixement del país", va explicar, i va recomanar l'experiència a tothom que tingui una hora a la setmana per dedicar-hi.

LLENGUA TIMIDA BUSCA COMPANYYA AMB QUI PERDRE LA VERGONYA, aquesta era la frase que figurava en l'anunci publicat pel CPNL, perquè, efectivament, l'ajuda que es presta a l'aprenent de català consisteix en animar a perdre la vergonya. Un cop superada aquesta dificultat, els progressos acostumen a ser espectaculars. Us animem a formar Parella Lingüística, i us passem la necessària informació.

Generalitat de Catalunya: Trucar al 012 o entrar a www.vxl.cat

Plataforma per la Llengua: Tf.93 321 18 03 correu electrònic : info@plataforma-llengua.cat